

POLÈMICA pàg 10
L'escàndol de les factures del PP d'Esplugues sacseja la vida política local

ESPLUGUES pàg 20
Laura Soria, exjugadora del Segle XXI de bàsquet, torna amb força a les pistes

líniatres ^{11 anys}

esplugues · sant joan despí · sant just desvern Maig 2024 · Núm. 129 · liniatres.cat

Tornen les queixes a Sant Just per les males olors a Ventós

Una plataforma veïnal estudia accions legals i l'empresa recorda que s'estan traslladant a un altre lloc pàg 16

Joves compromesos

Sant Joan acull un concurs de curtmetratges socials pàg 14

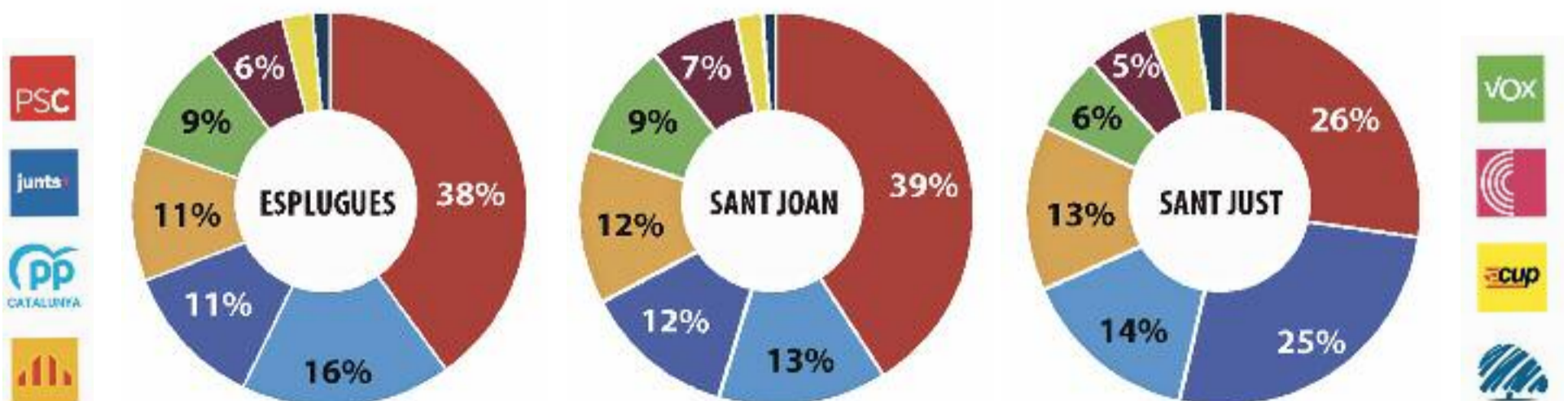
SANT JOAN pàg 14
Judgen la mare que va matar la seva filla de 4 anys, la Yaiza, el 2021

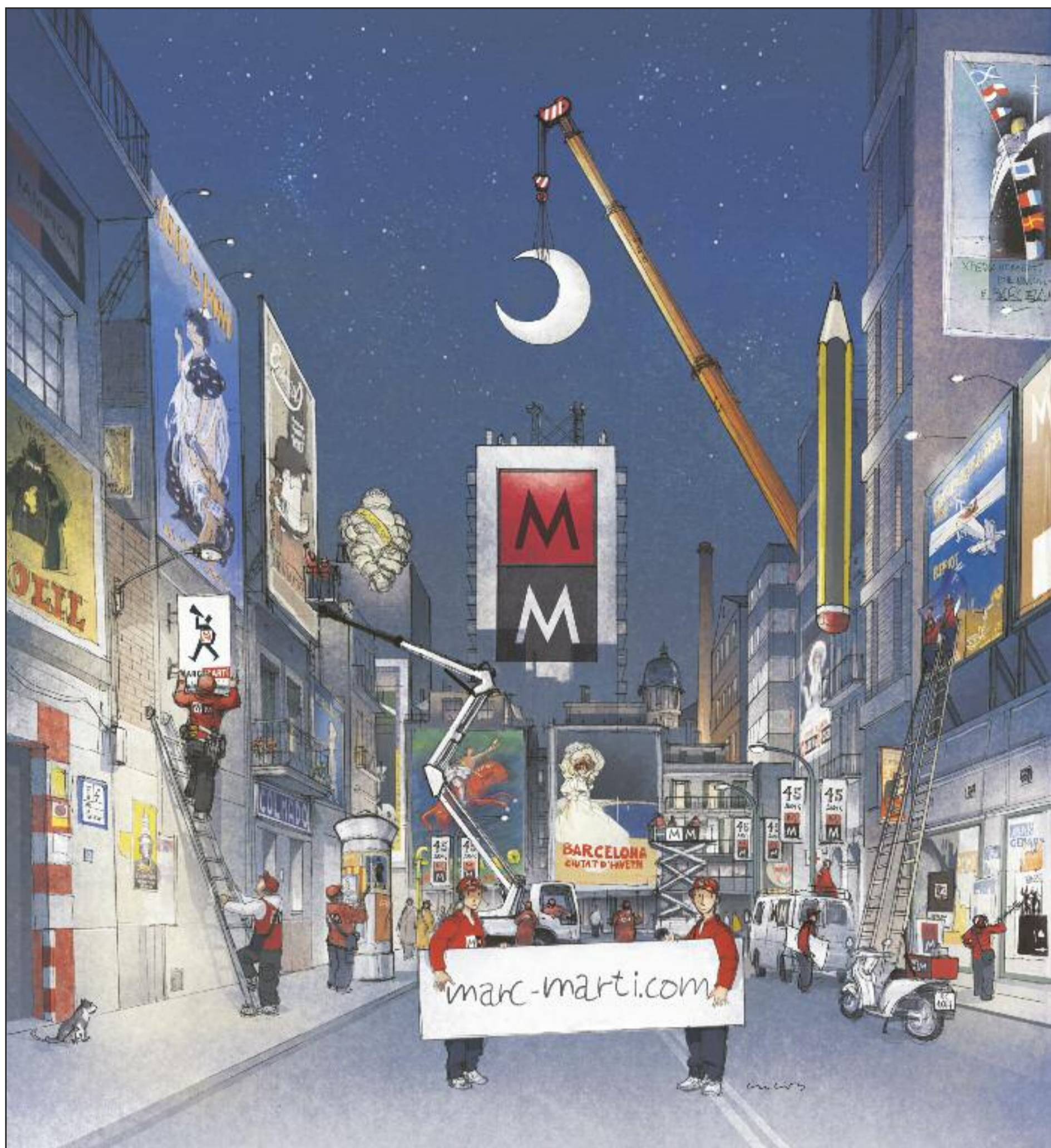
A FONTS pàgs 12 i 13
Racisme immobiliari: sense pis pel color de pell

Foto: Línia Tres

El cor del Baix Llobregat impulsa el PSC el 12M

Els socialistes arrasen a Esplugues i Sant Joan Despí, però pateixen més per guanyar a Sant Just Desvern pàg 3

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Joan Basagañas, alcalde de Sant Just i Pilar Díaz, alcaldessa d'Esplugues, votant el 12M. A la dreta, l'Antonia, la votant de Sant Joan Despí de més edat que va passar per les urnes. Fotos: X

El dia de la marmota

» El PSC torna a guanyar de manera solvent a Esplugues i Sant Joan Despí en unes eleccions catalanes
 » A Sant Just els socialistes pateixen per superar Junts+, que queda segon i guanya a cinc col·legis

F. J. Rodríguez
BAIX LLOBREGAT

El Baix Llobregat va tornar a ser un talismà per al PSC en unes eleccions catalanes. I és que la gran quantitat de vots aconseguits en aquesta comarca van alçar Salvador Illa al primer lloc en els comicis del 12M. I, en concret, Esplugues i Sant Joan Despí van ser dos dels bastions socialistes que van ser determinants, així com Sant Just Desvern, on els d'Illa també van guanyar el 12M, tot i que de manera més ajustada.

Esplugues va ser el municipi on els socialistes van recollir més paperetes, 7.630 en concret, encara que, per percentatge de vot, va ser a Sant Joan on van obtenir el millor resultat, amb gairebé el 39% dels vots, sis dècimes

per sobre del que van aconseguir a Esplugues. Amb tot, aquests dos municipis presenten uns resultats electorals gairebé idèntics, amb un PSC en primera posició que duplica els vots del segon, que en tots dos casos és el PP, l'altre gran guanyador de la nit,

Els socialistes només perden a set col·legis electorals dels 33 que hi ha als tres municipis

que creix entre vuit i 10 punts a Esplugues, Sant Joan i Sant Just.

En la línia del que ha passat a la resta de la metròpoli, l'independentisme va perdre força, sobretot per les caigudes d'ERC i de la CUP, que es van deixar pel camí molts vots; desfetes que no

va recuperar Junts+, que malgrat créixer no va anivellar els mals resultats sobiranistes.

SANT JUST: JUNTS+ PLANTA CARA

Ara bé, si hi ha un municipi del Baix Llobregat on Junts+ ha plantat cara al PSC ha estat Sant Just Desvern. En aquesta localitat, els juntaires van quedar en segon lloc el 12M, a només 139 vots del PSC, que va guanyar amb el 26,4% dels sufragis, un punt per sobre dels de Carles Puigdemont, que es van quedar amb el 25% de les paperetes i van créixer gairebé cinc punts, més, fins i tot, que els socialistes, que tot i guanyar puguen tan sols 4,3 punts.

De fet, si mirem les dades per col·legis electorals, Junts+ va ser el partit més votat a cinc punts de votació a Sant Just -a Can Ginestar, al Mil·lenari, a Canigó, a l'IES Sant Just i a les Escoles,

amb avantatges sobre els socialistes d'entre 3 i 10 punts-, superant el PSC, que van endur-se el primer lloc a quatre col·legis: al Casal de Joves, amb 14 punts per sobre de Junts+; a l'escola Montserrat, al Centre Cívic Soledat Sans i a l'escola Montseny.

Analitzant els punts de votació d'Esplugues i Sant Joan veurem que el PSC va arrasar a tots els col·legis santjoanencs, mentre que als espluguins els socialistes no van poder fer ple al quinze, ja que Junts+ va ser la força més votada al CEIP Isidre Martí, mentre que el PP va ser el que més suports va rebre a l'escola Isabel de Villena -amb Junts+ segon i el PSC en un llunyà tercer lloc, a 11 punts-. Aquests són dos centres escolars ubicats a la part alta -i de més nivell econòmic- de la ciutat, en un fenomen similar al que ha passat

als barris benestants de Barcelona, on les forces conservadores van treure grans resultats el 12M. De fet, l'escola Isabel de Villena està ubicada encara més al nord d'Esplugues que el CEIP Isidre Martí, on el PSC, malgrat no guanyar, va ser segona força per només 15 vots de diferència amb Junts+. A l'escola Isabel de Villena el PP, de fet, gairebé duplica els vots del PSC.

Detalls d'unes eleccions en les quals va ser realment Sant Just qui va aportar un punt d'emoció a la jornada, que ja recorda al dia de la marmota que en Phil, un periodista interpretat per Bill Murray, va ser condemnat a repetir en la famosa comèdia dels 90 *Atrapado en el tiempo*. I al Baix Llobregat vam tornar a viure el nostre particular dia de la marmota amb una nova victòria folgada del PSC en uns comicis.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniatres**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Bèsties i bestieses de ciutat

per Víctor Porres

Foto: Aj. de Barcelona

A Barcelona, homes i dones a part, hi ha molts tipus d'animals. A perill que un biòleg m'esterilitzi a la força per una micció fora de test, jo diria que es podrien classificar en quatre grups: domèstics clàssics, domèstics exòtics, salvatges lliures i salvatges en captivitat.

I, dins de cada grup, hi ha tanta varietat de bèsties com opinions respecte al lloc que ocupen o que haurien d'ocupar els animals en un hàbitat com és el de la gran ciutat. A alguns els molesten els gossos que van deixant rastres fecals per la vorera, a d'altres els amoïna que els porcs senglars es rebel·lin i acabin fent-se els amos d'aquesta immensa granja urbana, i n'hi ha que es preocupen pel benestar dels coloms i les rates, als quals consideren criatures injustament estigmatitzades i discriminades.

Jo, que soc de poble, em faig un embolic, perquè acabo confonent els animals domèstics amb els salvatges i, fins i tot, amb els comestibles. De petit, a casa vam tenir els típics animals de companyia: gats, gossos i canaris, i també cuidàvem amb propòsits culinaris conills, gallines, ànecs, guatles i fins i tot coloms. Però un dia em van regalar un ratolí blanc d'aquells que no paraven de xisclar a les parades de la Rambla i em va esclatar el cap, perquè no sabia si era una broma o realment em volien afalagar amb una nova mascota que, si no fos pel color del pèl, s'assemblava molt a aquelles bestioles que caçàvem amb trames al magatzem.

Em va consolar pensar que, si Susanita tenia un ratolí, jo també tenia dret a gaudir de la companyia

d'un rosegador, encara que el meu ni menjava confits d'anís ni jugava als escacs. Així que el vaig cuidar amb tot el meu entusiasme fins que un dia es va escapar de la gàbia i va desaparèixer per sempre, sense deixar una nota ni res. Els meus pares em van assegurar que, cansat de l'estrès del poble, s'havia traslladat a viure al camp, on es podia relacionar amb altres ratolins com ell i, ves a saber, potser hi muntaria una casa rural per allotjar-hi animalons de tots els colors i mides. Però jo desconfiava de la meua família des que havíem cuidat un corderet fins a fer-se adult i, després d'evadir-se del corral màgicament, com un Houdini llanut, a casa vam estar menjant xai durant setmanes. Molta casualitat!

Cal reconèixer que, a diferència de Nova York, a Barcelona no tenim esquiroles saltant pels arbres ni cocodrils i tortugues ninja aguantant a les clavegueres, però a la ciutat disposem d'unes 100 espècies autòctones de vertebrats, dels quals n'hi ha molts de protegits per llei: concretament, 55 aus, 2 amfibis, 8 rèptils i 7 mamífers. Segons l'Ajuntament, aquest patrimoni es veu amenaçat constantment per la pressió urbana i necessita protecció. D'acord, però qui protegeix les persones del creixent nombre d'animals? Perquè potser cal cuidar el berrat pescaire o el falcó pelegrí, però de coloms i cotorres anem molt ben servits.

I, per si no n'hi hagués prou, darrerament la rata negra s'està expandint per la ciutat a causa de l'augment de zones verdes, diuen els experts. Aquesta rata de muntanya, coneguda científicament com a *Rattus rattus* –és a dir, rata pura sang–, és més gran que la

grisa o de claveguera de tota la vida i està provocant una certa alarma entre els veïns i usuaris d'espais verds, com els Jardins de Paula Montal i els dels Tres Tombs, que s'han hagut de tancar per dur-hi a terme tasques de desratització. Una feina complicada, ja que es veu que la rata negra és més desconfiada que la parenta grisa i costa que caigui en els paranys, perquè es refia menys dels esquers que el ratolí Jerry.

Per tant, a qui se'ls acumularà la feina és als motivats de l'associació Refugio Puro Amor, uns ultraprotectors que defensen el dret a una vida digna d'animals urbans sovint mal vistos, com ara rates, cotorres, gavines i garses, tot i que gran part de les seves accions se centren en els coloms, que consideren els "animals més oblidats i els que menys ajuda reben, però els que més la necessiten". En part, tenen raó que existeix un greuge històric envers els coloms: un d'ells és el pare autèntic de Jesucrist, són el símbol de la pau i, alhora, el seu paper ha sigut vital com a missatgers voladors en temps de guerra i, per contra, els tractem amb menyspreu, anomenant-los "rates amb ales" o coses pitjors, si considerem que "rates" no és un insult.

La meua recomanació a Puro Amor, si volen triomfar amb el seu projecte de refugi antiespecista, és que vagin a plaça Catalunya i preguntin pel colom Amadeu. Si aconseguen que arribi puntual a l'hora de dinar, es pot convertir en un excel·lent ambaixador de marca, malgrat que sempre hi haurà algun incrèdul que acabarà cridant allò d'"el papa està boig!", el papa està boig!"

Aquí es piula X

Tuits en paper

@KRLS

Hi ha opcions d'anar a la investidura amb una majoria més coherent i àmplia que cap altra i, per tant, anuncio la meua intenció de presentar la meua candidatura. És el moment de retornar a la conversa dins l'independentisme, agrupar aquesta majoria i esforçar-nos per evitar una repetició electoral.

@Miquel_R

Pensar que l'extrema dreta només venia d'Espanya ha estat un discurs habitual d'una part de l'independentisme per no reconèixer els propis monstres, menystenir-los i fins i tot absoldre'ls. Ara hi ha dues extremes dretes a les institucions i una majoria de dretes al Parlament.

@SoniaAndolz

Fa dies que hi penso... La societat està tan crispada, frustrada i anguixada que algunes narratives són premiades només per dir el que es vol sentir. Les societats són complexes, les solucions fàcils i ràpides no existeixen i governar és complex i no pot fer-se amb mirada curta.

@MarotoReyes

És molt greu: segons hem conegut, l'Ajuntament de Madrid podria haver permès irregularitats a l'expedient de les obres il·legals escomeses al pis on viu Ayuso. Almeida ha de donar explicacions de per què la llei no s'aplica per igual a tots/es els/les madrilenys/es.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Safata d'entrada

Generalitat

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), a través del seu president, Jaume Collboni, ha exigint al Govern que porti el milió d'euros promès fa mig any per a prevenir incendis a Collserola, i ha criticat el retard en aquest compromís.

pàgina 10

Universitat Popular

La Universitat Popular de Sant Joan Despí ha tornat a organitzar el Certamen de Curtmetratge Social 'Claqueta', que premia curts fets per joves que aborden problemàtiques socials relatives a diversos àmbits de la vida.

pàgina 14

Ventós

El veïnat de Sant Just que viu a prop de la fàbrica de Ventós torna a queixar-se de les males olors que després de la factoria. Des de l'empresa minimitzen la qüestió i recorden que s'estan traslladant a una altra localitat, en concret a Polinyà.

pàgina 16

Treballar menys per treballar tothom

per Pedro Jesús Fernández

La reducció de la jornada laboral i la distribució equitativa del treball són conceptes que han estat debatuts durant molts anys. Aquesta idea es basa en el principi que, amb els avenços tecnològics i l'augment de la productivitat, les empreses podrien operar eficientment amb jornades més curtes sense afectar els salaris. Això podria esdevenir una millora de la qualitat de vida i permetria a les persones treballadores tenir més temps per al desenvolupament personal. A més, podria ajudar a reduir l'atur, ja que la feina es repartiria entre més persones, especialment en el cas de les dones i els joves, que sovint pateixen taxes més altes d'atur i precarietat laboral. Aquest canvi també podria representar una oportunitat significativa per a la igualtat en el lloc de treball.

No obstant això, no podem ignorar que la implementació d'aquesta proposta presenta desafiaments, com ara l'acceptació per part dels empresaris, sempre reticents a una millor redistribució de la riquesa, i la necessitat d'ajustar les expectatives de producció i rendiment. També cal considerar l'impacte en els sectors on la presència física és essencial.

Hem de tenir present que la lluita per una jornada laboral de vuit hores va ser un moment clau en la història dels drets laborals, marcant un abans i un després en la relació entre treballadors i empresaris. Aquesta conquesta va ser el resultat d'una llarga sèrie de reivindicacions i conflictes que, malauradament, van costar vides humanes. No obstant això, va esta-

blir un precedent important per a les futures generacions en la lluita per condicions laborals més justes i humanes. Avui dia, la majoria social i econòmica considera raonable revisar aquesta jornada laboral per aconseguir un millor equilibri entre la vida laboral i personal.

No obstant aquests avenços, hem de reconèixer que encara hi ha desafiaments com les desigualtats econòmiques, l'atur i els salaris insuficients, que continuen sent temes centrals en el debat social i econòmic. Per això, la defensa de les desigualtats i la manca de solucions efectives per l'atur o per a la millora dels salaris, és insostenible com també ho és que hi hagi treballadors que amb el sou que cobren no arribin a final de mes. Aquestes són postures generalment associades amb sectors reaccionaris que es beneficien de l'*statu quo* o que no veuen la necessitat d'un canvi social.

Aquesta resistència al canvi pot ser vista com un obstacle per a aquells qui busquen una societat més equitativa, on les condicions de vida de tots els sectors siguin millorades. Tanmateix, la història ens ha mostrat que els canvis significatius requereixen no només temps i constància, sinó també un compromís col·lectiu per part de tots els sectors de la societat.

A través de la solidaritat, l'educació i la participació activa en els processos democràtics es poden aconseguir millores substancials en les condicions de vida. Així, mentre celebrem els èxits del passat, com la jornada laboral de vuit hores, també hem de reconèixer que la lluita per la justícia social i econòmica és una tasca contínua que requereix l'esforç constant de tots. La societat avança quan treballa unida per aconseguir un futur millor per a tothom, sense deixar ningú enrere. La història del moviment obrer ens serveix per recordar que, malgrat els obstacles, el progrés és possible quan ens unim. Per tant, cal continuar defensant el dret a viure amb dignitat i assegurar que els beneficis es distribueixin de manera més justa i equitativa.

En el context del segle XXI, l'increment dels beneficis empresarials, especialment escandalosos en el sector financer, és una qüestió considerada urgent. La proposta de reduir la jornada laboral, augmentar els salaris i erradicar l'atur i la precarietat laboral són mesures que s'han d'aplicar com a possibles solucions per aconseguir una societat més justa i equitativa. En definitiva, la idea és que, amb millors condicions laborals, les persones podrien gaudir d'una millor qualitat de vida.

Línia Tres no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

El + llegit

líniatres.cat

- 1 Arrenca el judici per l'assassinat de la Yaiza, de 4 anys, a mans de la seva mare a Sant Joan
- 2 El portaveu del PP d'Esplugues dimiteix dels càrrecs al partit per l'escàndol de les factures
- 3 12M: descens de la participació a Sant Just i Sant Joan, mentre que Esplugues creix
- 4 Obre el primer supermercat de Lidl a Sant Joan Despí
- 5 El PSC també guanya amb contundència a Esplugues i duplica els vots del segon, el PP

A les xarxes

#Illa

@ColoComunicador: Salvador Illa guanya les eleccions amb 42 diputats, primera vegada que el PSC guanya en vots i escons, però a 26 diputats de la majoria.

#Aragonès

@perearagones: Per responsabilitat amb el país i amb Esquerra Republicana, he comunicat a ERC que no prendré l'acta de diputat i que abandonaré la primera línia política.

#Rodalies

@eduardcabus: El robatori de coure a Montcada provoca quatre incendis en els túnels de Barcelona i col·lapsa Rodalies i Mitjana Distància durant dies. Ens prenen el pèl.

Les estacions d'AVE enmig del no res

per Max Zañartu

La crisi del 2008 va deixar una forta empremta a Catalunya i a l'Estat. D'un any per l'altre, centenars de milers de treballadors van acabar al carrer per culpa d'un còctel altament explosiu: la barreja de la crisi financera amb l'explosió de la bombolla immobiliària. Per al record, diverses proclames que tenien com a objectiu explicar com havíem arribat a aquella situació: si s'havia estirat més el braç que la màniga, si s'havia viscut per sobre de les nostres possibilitats, si calia ajustar-se el cinturó, si la crisi l'havien de pagar uns o altres...

Un dels blancs més freqüents del cabreig van ser les anomenades "infraestructures faraòniques", grans inversions que a ulls del públic obeïen més a criteris polítics que econòmics: autovies radials gratuïtes, línies de metro automàtiques amb giragonses inexplicables, aeroports sense passatgers... Tanmateix, dins de la categoria d'infraestructures faraòniques va fer especial fortuna una subcategoria en concret: les estacions de l'AVE "al-mig-del-no-res".

Molts van considerar insultant que, mentre es retallava en serveis bàsics, la xarxa d'Alta Velocitat Espanyola continués estenent els seus tentacles de manera imparable des de Madrid. De fet, aquest discurs va trobar a Catalunya un bon caldo de cultiu: l'inici de la crisi de Rodalies, provocada per una forta desinversió (que aleshores començava a ser crònica) i una prioritització total per l'alta velocitat als accessos de Barcelona que escanyava el ferrocarril convencional. En resum, de la nit al dia es va fer una estesa de desenes de milers de quilòmetres de vies d'alta velocitat. Com que l'alta velocitat i les giragonses no són bons amics, es van evitar certs traçats per nuclis urbans, tot construint estacions completament excèntriques i, conseqüentment, absolutament infrautilitzades.

L'alta velocitat ha de complir dos requisits perquè l'adjectiu "alta" no sigui un simple eufemisme: traçats rectes i poques parades. Accelerar i frenar un tren a 300 km/h no es fa en pocs metres i, per tant, per treure profit a una velocitat punta elevada cal parar el mínim possible. És per això que l'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua i, per tant, no són pocs els pobles i les ciutats que veuen passar trens d'alta velocitat pel seu municipi sense aturar-se o que, si els veuen parar, ho fan a desenes de quilòmetres del nucli urbà.

Val a dir que, a la lliga d'estacions d'AVE "al-mig-

del-no-res", Catalunya no es va quedar enrere: les estacions del Camp de Tarragona i Figueres-Vilafant han competit a primera divisió amb altres com Cuenca, Guadalajara, Requena-Utiel, Villena, Antequera-Santa Ana o Segovia. Sobre la idoneïtat d'aquestes estacions ja s'ha escrit riu de tinta i, per tant, no és l'objectiu de l'article. El principal propòsit d'aquestes línies és mostrar que en una cosa els espanyols són extremadament bons: copiar els francesos.

Si bé França va ser pionera en el desenvolupament de l'alta velocitat a Europa, Espanya no es va voler quedar enrere. Tot i el handicap que representava tenir una xarxa amb un ample de via diferent del de tota Europa, Espanya va crear des de zero una xarxa d'alta velocitat més extensa, més radial, amb més estacions "al-mig-del-no-res" i, en definitiva, més grandiosa que la de França. I ho va aconseguir. No en va, avui dia l'estat espanyol és dels països que construeix quilòmetres d'alta velocitat de manera més barata.

L'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua

I no és que França no tingui estacions d'AVE envoltades de camps o d'aparcaments de cotxes. De fet, l'estat veí té moltes estacions d'alta velocitat a desenes de quilòmetres dels seus nuclis urbans: Aix-en-Provence TGV, Avignon TGV, Belfort-Montbéliard TGV, Besançon Franche-Comté TGV, Champagne-Ardenne TGV, Lorraine TGV, Gare de Mâcon-Loché-TGV, Meuse TGV, TGV Haute-Picardie, Valence TGV, Montpellier-Sud-de-France, Nîmes-Pont-du-Gard... Disputant-se amb Espanya aquesta espècie de Champions League d'estacions "al-mig-del-no-res".

La diferència entre França i el seu alumne avançat, Espanya, és que els francesos han connectat amb més o menys èxit aquestes estacions excèntriques a la xarxa de trens regionals, intentant evitar que la seva xarxa d'alta velocitat sigui una xarxa totalment paral·lela a la xarxa convencional, millorant la capil·laritat del servei de TGV. A Espanya, en canvi, les poques ganes i el doble ample de via (estàndard per a l'alta velocitat i ibèric per a la xarxa convencional) sí que han consolidat dues xarxes total-

ment paral·leles. Només als llocs on s'han instal·lat intercanviadors d'ample i es disposa de trens que poden canviar l'ample hi ha una certa compatibilitat entre les dues xarxes.

Per altra banda, cal destacar que, si bé França ha construït moltes estacions d'alta velocitat *ex novo*, mai ha deixat de servir les estacions centrals d'aquestes mateixes ciutats amb els seus TGV. Per Nîmes, Montpellier i moltes altres ciutats tant hi passen TGV per la seva estació històrica com per la nova (fet que, certament, de vegades genera confusió). A Espanya, aquesta solució ha estat inaudita fins avui dia pel mencionat problema del doble ample de via, si bé la implantació de l'ample estàndard al corredor mediterrani pot fer que això comenci a canviar.

Tema a part és la urbanització dels entorns d'aquestes estacions. Si bé a Espanya destaca la boja història sobre la urbanització fantasma de Valdeluz a Guadalajara, els francesos (com sempre) han tirat de pressupost i d'eufemismes per construir *Poles d'Exchange*, *Poles de Developpement* (o com diríem els mortals, oficines i centres comercials amb moltes rotondes). N'és un cas paradigmàtic la ZAC *Cambacérés* a l'estació Montpellier-Sud-de-France.

En definitiva, Espanya i França han construït en relativament poc temps una xarxa d'alta velocitat destinada a relligar tots els centres polítics i econòmics a les seves respectives capitals. Aquestes xarxes s'han erigit deixant de banda molts pobles i ciutats, i fins i tot han servit d'excusa per empijorrar serveis de tren ja existents a la xarxa convencional. En algunes capitals de província (de departament, a França) s'ha propiciat la construcció de noves estacions a quilòmetres dels nuclis urbans, retallant serveis a les estacions històriques d'aquests nuclis (especialment a Espanya). Finalment, i per variar, en aquelles ciutats on l'alta velocitat s'ha fet arribar al centre del nucli urbà, aquesta ha comportat, massa vegades, un procés de gentrificació que no ha passat desapercebut.

Com hem vist en el cas de les estacions "al-mig-del-no-res", Espanya no és un cas aïllat, sinó que reproduceix un model del nostre entorn més proper. Per a bé o per a mal, moltes coses que s'han pensat, s'han fet o s'han dit ja s'han pensat, fet o dit en contextos no gaire llunyans. El que marca la diferència és saber aprendre dels errors, i en aquest cas l'únic que s'ha fet és aprofundir en aquest de particular.

Les millors perles

La moda sempre porta tendències sorprenents, com la que darrerament s'ha vist a la setmana de la moda de Milà, on la firma Jordanluca presentava els seus "texans pixats", que costen 758 euros. El més curiós és que s'han esgotat a internet.

Una jove italiana s'ha fet popular a les xarxes socials per tenir tres ulls. En concret, en un ull té dues pupil·les i en l'altre, una, fruit d'una anomalia genètica. L'anatomia, de vegades, pot ser fascinant.

La platja de Calafell ha estat l'escenari d'un esdeveniment insòlit. Molt poques vegades, per no dir gairebé mai, es poden veure peixos manta a la platja, ja que viuen mar endins. I encara menys veure com pareix, tal com ha passat.

Anar a Ikea, per a molts, és tot un malson, en sentir que el recorregut pels milers d'expositors mai s'acaba. Un client, desesperat per marxar i no arribar a la sortida, va buscar una porta d'emergència i va fer saltar les alarmes.

Eurovision

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Xavi
Casinos

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Arquitectures sense lloc

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: Blanca Blay/ACN

La sensació de desànim que ha produït al despatx la pèrdua recent d'un important projecte d'arquitectura, després de tot l'esforç, el temps i la il·lusió que hi havíem dipositat, m'ha portat a la memòria una antològica exposició de l'any 2009 al Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona titulada *Arquitectures sense lloc*.

La mostra reunia, en un mateix espai, 200 maquetes i projectes d'autors diferents que mai van ser construïts o bé que ja no existien. Segons premis de concursos, encàrrecs no realitzats i obres desaparegudes. El títol, sens dubte, evocava aquest sentiment de nostàlgia que produeix saber que allò que algú va imaginar i planificar mai veurà la llum.

Juan Luis Arsuaga, paleoantropòleg i director de les excavacions dels jaciments d'Atapuerca, parla amb passió de la capacitat d'imaginar de l'home de Cromanyó, el nostre avantpassat més directe. Segons explica, va ser la diferència més notable envers l'home de Neandertal; la característica que finalment va fer que fos la seva descendència la que s'imposés. Cromanyó somiava i era capaç de crear imatges mentals d'una realitat inexistente, desenvolupant una intel·ligència simbòlica més avançada que la de Neandertal. Això li va permetre planificar i compartir projectes o pensaments abstractes que comptaven amb el suport de la comunitat de manera incondicional fins a la seva consecució. Una capacitat i una ambició imbatibles davant les altres espècies.

Arquitectures sense lloc posava en evidència aquest llegat genètic que vam rebre fa una eternitat i que encara ens continua distingint entre els altres éssers vius: la nostra imaginació. Els éssers humans habitem el món present mentre ens inventem el futur. A través del dibuix i de la representació abstracta, la imaginació humana és capaç de viure aquests espais, de reconstruir-los, de la mateixa manera que un músic és capaç d'*escoltar* la música escrita en una partitura. Invertim quantitats enormes d'energia a dissenyar mons de ficció que seran el nostre hàbitat de demà. Potser per això, no veure realitzats els nostres projectes ens genera una frus-

tracció que ens costa digerir. És tant com renunciar a un futur que havíem dissenyat meticulosament.

Tot i això, la mostra del Centre d'Arts Santa Mònica amagava una cara menys evident que la de la simple nostàlgia o la decepció.

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. No hem sabut trobar una altra manera que convocar moltes idees per poder escollir entre elles, i això era una cosa que a l'exposició saltava a la vista. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix.

Podríem dir que un despatx amb cert èxit en la competició en concursos d'arquitectura aconsegueix guanyar entre un 10 i un 20% dels projectes en els quals participa. Això és el mateix que dir que en perd entre 80 i 90 de cada 100 dels que concursa, i això requereix emprar molta energia, però també molts diners que no rep.

Els nostres veïns francesos, suïssos o alemanys ho tenen clar: les idees inicials han servit per emetre un judici de valor. Formen part intrínseca de la construcció de l'edifici, una part més que cal pagar. Allà, un despatx amb poca obra construïda però acostumat a presentar les seves idees en concursos o processos participatius és capaç de subsistir econòmicament de manera digna. El contrari és fomentar la precarietat al sector. Col·laboradors mal pagats i incapacitat per invertir en avenços tecnològics o en una necessària formació contínua si volem ser competitius i afrontar reptes com l'adaptació al canvi climàtic o la incorporació de la intel·ligència artificial en els processos de disseny. Que les nostres idees no es converteixin en totxos no vol dir que no valguin res.

És necessari un canvi de paradigma on administracions públiques i col·lectius professionals com el Col·legi d'Arquitectes i altres àmbits creatius estableixin les bases d'un sistema que reconegui el valor que aporten les idees en el procés de disseny.

Un sistema més just on no guanyar no sigui sinònim de perdre.

“

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix

”

Flaixos

@indicatiu: És el 2036. El teu fill de dos anys se'n va d'excursió al Hard Rock per l'assignatura d'hostaleria i turisme, obligatòria a tots els parvularis.

@enriccalpena: A la parada del Liceu, he demanat a tres turistes que recollissin els papers que llençaven. No m'han pegat perquè la gent els ha mirat de manera tèrbola.

@joeldiazbrah: No respondre enquestes i no participar en sondejos polítics podria ser una manera molt efectiva d'obligar la gent que pensa dels partits a pensar millor.

Las luces rojas
también atrapan
a los más pequeños.

Miles de niños y niñas
viven atrapados
en las luces rojas
de la explotación sexual
que sufren sus madres.

**Envía un SMS con la palabra SONRISA al 28014
y ayúdanos a evitar que los más pequeños
sean víctimas de la trata de personas.**

AYÚDANOS A LUCHAR
CONTRA LA TRATA DE PERSONAS
#rompeconlatrata

 **SONRISAS®
DE BOMBAY**

sonrisasdebombay.org

Esplugues plora la mort de la regidora del PP España Mora, que ens va deixar el 16 d'abril. La notícia de la mort de Mora va provocar una onada de missatges de suport de tots els àmbits polítics de la ciutat i del país.

L'escàndol de les factures del PP sacseja la vida política local

» El portaveu de la formació dimiteix dels seus càrrecs al partit
» El consistori diu que estudia accions legals i que investiguen el cas

POLÍTICA ▶ La polèmica per les factures del grup municipal del PP ha sacsejat la vida política local. Segons va avançar *El Periódico*, el líder i portaveu de la formació, Marcos Sánchez, hauria estat computant factures personals com a despeses del partit a càrrec del pressupost municipal. Tal com va publicar el citat mitjà, i va confirmar de fonts municipals *Línia Tres*, les alarmes van saltar després de revisar la facturació dels grups locals amb representació al Ple -que reben una partida econòmica- entre els anys 2019 i 2022.

Aquestes factures, tal com publica amb tot luxe de detalls el citat mitjà, van ser remeses a la secretaria del consistori i fan referència a llibres infantils, aliments d'alta qualitat com aravins, formatges i pernil ibèric, material per a festes o menjars a localitats tan allunyades com Llivia o Saillagouse (França),

Sánchez, portaveu del PP local. Foto: X

entre moltes altres. La documentació, tanmateix, ve acompanyada per una corresponent declaració responsable del regidor, que assenyalava que entén que aquestes despeses estan vinculades al funcionament del grup municipal popular.

En un comunicat posterior, Sánchez va defensar que tant ell com el seu grup havien complert amb el que preveu el Codi de Bon Govern de l'Ajuntament i va

recordar que encara ha de començar el procés de fiscalització de les factures. A més, lamenta que s'hagin filtrat a la premsa documents com aquests, fet que Sánchez ja ha posat en coneixement dels Mossos. Amb tot, portaveu popular ja ha dimisit dels seus càrrecs de president del PP a Esplugues i de vicesecretari Electoral del PP català. El consistori, per la seva banda, estudia iniciar accions legals.

Els Cargolins aixequen castells a la Sagrada Família

TRADICIÓ ▶ Els Castellers d'Esplugues, la colla dels Cargolins, van participar el 28 d'abril a la diada castellera de la Festa Major de la Sagrada Família.

Allà, conjuntament amb la colla de la Sagrada Família i la dels Castellers del Poble Sec, van aixecar diversos castells davant del famós temple barceloní, un referent de Barcelona i de la cultura i història de Catalunya, visitat diàriament per milers de

turistes arribats d'arreu del món expressament per contemplar el monument de Gaudí.

En declaracions a *Esplugues Digital*, des de la colla van destacar la importància de participar en una diada davant d'un temple com aquest, tot i que, a diferència de les jornades que se celebren als municipis, en el cas de la Sagrada Família el públic eren principalment turistes, cosa que fa perdre el caliu de l'acte.

Foto: Ajuntament de Barcelona

PSC i comuns rebutgen crear una comissió sobre El Barco

HABITATGE ▶ El Ple de l'abril va estar monopolitzat per la problemàtica d'El Barco, d'on a finals de març van ser desallotjades 38 famílies pel mal estat del bloc. Si a l'exterior els veïns, amb la col·laboració del teixit associatiu espluguès, van manifestar-se contra la gestió del govern municipal en aquest tema, a dins la tensió va caracteritzar les intervencions dels regidors.

De fet, ERC, PP i Junts van sumar forces a l'hora de presentar una moció que demanava crear una comissió d'investi-

gació sobre la gestió municipal d'aquest desallotjament. La proposta va rebre els vots positius de tota l'oposició, inclosos el regidor de Vox, Daniel Lafuente, i fins i tot de l'exedil socialista Sara Forgas. Però PSC i comuns, que conformen el govern municipal, van votar-hi en contra, fet que va provocar les crítiques de la resta de partits.

Per altra banda, el guanyador de la Cursa Solidària del 5 de maig, Mohamed Zarhouni, va pujar al podi amb una samarreta en suport als veïns d'El Barco.

L'AMB reclama al Govern el milió promès per a Collserola

Tasques de desbrossament a Collserola. Foto: Albert Segura/ACN

MEDI AMBIENT ▶ El president de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Jaume Collboni, ha reclamat al conseller d'Acció Climàtica, David Mascort, l'aportació d'un milió d'euros anunciada al gener per millorar la gestió del Parc Natural de Collserola. En una carta feta pública el 2 de maig, Collboni li retreu a Mascort que fa quasi cinc mesos es comprometés a aportar un milió d'euros addicional i lamenta que ara aquest no s'executi perquè no hi ha hagut acord per aprovar els pressupostos al Parlament. "Aques-

ta qüestió no se'ns va plantejar en cap moment", critica Collboni, que ressalta que el milió d'euros havia de servir per invertir en instruments de protecció i gestió del parc.

En aquest sentit, el president de l'AMB apunta que 400.000 euros del milió acordat havien de servir per a actuacions per mitigar els efectes de la sequera i per prevenir incendis. Al mateix temps, Collboni explica que la intenció era destinar 328.000 euros a millorar la connectivitat del parc, i 270.000 a recuperar espais degradats.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

DONES **Periodistes** **contra** el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

“**H**i ha pocs pisos de lloguer i molta gent en llista d'espera”, contesta la comercial movent el cap d'una banda a l'altra en signe de negació i sense gairebé mirar la Newma a la cara. “L'anunci deia que teníeu un pis de lloguer de dues habitacions per 600 euros”, insisteix la noia balbucejant i plantada dempeus al vestíbul de la Cambra de la Propietat Urbana a Olot. “Sí, però ja no el tenim”, la interromp la dona de manera seca.

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer a Olot o a qualsevol altre municipi proper. Però en tot aquest temps no n'ha trobat cap. En el seu cas no és un problema de diners. Treballa en una empresa càrnia com a netejadora i compartirà el pis amb la seva germana, que també té un contracte fix a jornada completa. És a dir, pot pagar perfectament un lloguer de 500, 600 o 700 euros, que són els preus en què es mouen els pisos a Olot.

La Newma, però, té una pega. És catalana i parla perfectament el català, però vesteix un hijab i és negra. Els seus pares són originaris de Gàmbia. L'ARA l'acompanya a diverses immobiliàries per comprovar si realment és tan difícil trobar pis. Per no condicionar-ne la resposta, la periodista també es cobreix el cap amb un mocador com si fos musulmana. I, efectivament, totes les immobiliàries contesten el mateix: no hi ha ni un sol pis de lloguer a Olot.

La cosa canvia radicalment, però, sense un vel al cap. “Tenim un pis de dues habitacions i 560 euros”, afirma la mateixa comercial de la Cambra de la Propietat Urbana que fa menys d'una hora ha donat una negativa rotunda a la Newma, quan aquesta periodista hi torna sense cobrir-se els cabells. Un pis així és justament el que necessita la Newma. En aquesta ocasió, la comercial es mostra amable, m'ofereix seure, m'ensenyava fotos de l'habitatge, em proposa visitar-lo i fins i tot està disposada a esperar un dia perquè jo decideixi si m'interessa. Així mateix, m'ensenyava imatges d'un segon pis de lloguer que també està disponible, encara que és una mica més car.

“Ric per no plorar”, diu la Newma mentre se li escapa un riure nerviós, d'incredulitat, quan escolta bocabadada la conversa amb la comercial que ha gravat l'ARA. Aquest pis li canviaria la vida, assegura. El seu marit és a Gàmbia –el va conèixer en unes vacances d'estiu– i el reagrupament familiar depèn ara del fet que ella aconseguixi un pis de lloguer. Actualment viu amb el seu fill de tres anys a casa dels seus pares, però allà ja no hi cap ningú més. “Faig torn de nit a la feina i totes les hores extra que pug per cobrar més,

Sense pisos de lloguer per a immigrants

Hi ha pisos de lloguer per a autòctons però no pas per a immigrants. En aquest reportatge del diari **ARA**, la periodista **Mònica Bernabé** comprova de forma pràctica les actituds racistes en moltes immobiliàries. Una altra cara del greu problema de l'habitatge.

però veig que no es tracta d'un problema de diners –lamenta la noia–. Jo no vull anar-me'n a viure a Gàmbia. Jo soc d'aquí, no conec aquell país”.

La responsable de la delegació a Olot de la Cambra de la Propietat Urbana de Girona declina fer declaracions a l'ARA quan aquest diari contacta amb ella per telèfon per aclarir la raó de la diferència de tracte. Es dona la circumstància que el 2021 l'Ajuntament d'Olot va im-

pulsar un procés participatiu per abordar el racisme immobiliari al municipi, en què es van implicar professionals de l'administració local, associacions de veïns i immigrants, però també els mateixos agents de la propietat. Fruit d'aquella feina, es va fer una diagnosi de la situació i es van acordar una sèrie de mesures.

“Fa dos anys que esperem que l'Ajuntament faci alguna cosa”, es queixa Mari Dram-

meh, de la plataforma Stop Racisme Lloguers, que considera que la diagnosi va estar molt bé, però no ha servit per a res pràctic. En canvi, el regidor d'Urbanisme i Habitatge d'Olot, Jordi Güell, assegura que sí que s'hi han fet avenços: “Hem format els treballadors municipals i ens hem posat en contacte amb Figueres, Salt, Banyoles i altres ajuntaments de la zona. Tothom detecta el problema, però ningú sap com po-

sar-s'hi”. Segons ell, la Generalitat és la que ha d'intervenir en l'assumpte: “L'Ajuntament d'Olot no resoldrà el problema sol. Fa falta una voluntat política de país”.

Rosa Padilla fa tres anys que busca un pis de lloguer a Arenys de Mar o a qualsevol altra localitat del Maresme. És hondureny, fa més d'una dècada que viu a Espanya i gairebé no té accent llatinoamericà quan parla. Però la seva fesomia la delata. “No tinc

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer. Foto: David Borrat

“

– [Comercial immobiliària]
Hi ha pocs pisos
de lloguer i molta gent
en llista d'espera...

– [Newma]
L'anunci deia que teníeu
un pis de lloguer
de dues habitacions
per 600 euros.

– [Comercial immobiliària]
Sí, però ja no el tenim.

”

ni un sol pis de lloguer”, assegura la comercial de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, pensant que parla amb dues immigrants: la Rosa i la periodista de l'ARA. Al cap de cinc minuts, aquest diari torna a contactar amb la immobiliària però per telèfon i parlant en català, i la resposta és totalment diferent. “Tenim un pis de tres habitacions amb pàrquing per 1.100 euros al mes”, contesta un altre comercial.

“Et sents impotent i amb ràbia”, confessa la Rosa, visiblement dolguda. Actualment viu en un pis d'una sola habitació amb la seva parella, la seva filla d'11 anys i la seva germana, on literalment no caben. En necessita un de més gran. Els diners tampoc són un inconvenient per a ella. Pot pagar un lloguer de 1.100 euros o fins i tot més.

MESURES QUE NO ARRIBEN

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat. La mateixa Generalitat va anunciar a l'octubre la posada en marxa de 70 mesures contra el racisme, i algunes anaven destinades precisament a combatre aquest problema. La directora

general de Migracions, Refugi i Antiracisme del departament d'Igualtat i Feminisme, Eunice Romero, afirma, però, que de moment només han tingut temps de formar sobre aquest tema el personal de l'Agència Catalana d'Habitatge i els professionals dels serveis d'acollida de migració. “Una experiència pilot amb agents immobiliaris a les comarques de Girona per combatre el racisme no es podrà dur a terme per la no aprovació dels pressupostos”, lamenta. Així mateix, tampoc es va poder aprovar abans de la convocatòria de les eleccions l'avantprojecte de llei contra el racisme, que ja s'havia redactat. O sigui, de nou, el que es posa per escrit no es fa realitat.

“Em pot dir el seu nom per saber com dirigir-me a vostè?”, diu a l'altra banda del telèfon la comercial d'una oficina de Tecnocasa, al barri de Sant Andreu de Barcelona. Amb aquesta fórmula, les immobiliàries poden deduir l'origen del seu interlocutor sense necessitat de preguntar-lo directament. A Tecnocasa també asseguren que no tenen pisos de lloguer quan creuen que parlen amb una persona estrangera, però contesten el

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat

L'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari: les multes van de 10.000 a 40.000 euros

contrari al cap d'una hora quan se'ls contacta parlant en català.

“Potser la meua companya no tenia constància que teníem aquest pis disponible”, argumenta el responsable de l'oficina de Tecnocasa, David Sánchez, per justificar la diferència de resposta. Aquesta mateixa raó argüeix Mar Buch, de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, encara que reconeix que el 25% dels propietaris els demanen que l'inquilí no sigui immigrant. “Llavors jo m'he de buscar una excusa, perquè el propietari és el que decideix. Altres tampoc volen animals ni nens”, admet amb total sinceritat.

L'advocada del servei d'atenció i denúncia de SOS Racisme Catalunya, Úrsula Ruiz, recorda que l'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari. Les multes van de 10.000 a 40.000 euros. El problema, però, és aconseguir-ne les proves. “Cal el registre de trucades amb la immobiliària, els emails de confirmació de cita per visitar un pis i després la cancel·lació... –enumera per exemple–. Les immobiliàries dilaten el procés en el temps o diuen que el pis ja està llogat”, afirma. És a

dir, el racisme no és flagrant sinó subtil, i això encara dificulta més la denúncia.

SANCIONS

Malgrat això, l'Ajuntament de Barcelona va sancionar dues immobiliàries amb 45.000 i 90.000 euros per discriminació quan governaven els comuns. L'ONG Provienda també ha aconseguit alguns fruits en aquest sentit. “Fins que no es posin multes, les immobiliàries no canviaran”, opina el seu advocat, Míquel Ruiz Díaz-Reixa. L'any passat, Mehdi el Madyouni, d'origen marroquí i que va comptar amb el suport legal d'aquesta associació, va obtenir una indemnització de 4.000 euros de Finques Pagès, de Reus, per danys morals per discriminació. Amb tot, els que s'animen a seguir un procés d'aquesta mena són molt pocs. L'advocada de SOS Racisme explica per què: “Una denúncia suposa una inversió de temps i d'energia i no garanteix aconseguir un pis”.

Un reportatge de **Mònica Bernabé**

Llegeix més reportatges com aquest a:

ara.cat

Sant Joan Despí

líniatres.cat

Maig 2024

Sequera | La potabilitzadora, a ple rendiment

A causa de la sequera, i malgrat les darreres pluges, la potabilitzadora de Sant Joan Despí treballa a ple rendiment, després d'una ampliació de la seva capacitat per al tractament d'aigua regenerada.

Curtmetratges per la diversitat i contra la discriminació

» La Universitat Popular organitza un concurs de curts per a joves
» A través del cine, els participants aborden problemàtiques socials

Roger Jiménez
SANT JOAN

“Hem demanat als alumnes que treballessin sobre alguna problemàtica social que els afectés de manera directa o propera, però sempre enfocada des d'una perspectiva positiva”, comenta José Manuel Molina, president de la Universitat Popular de Sant Joan Despí (UPSJD), respecte als curtsmetratges sobre temàtica social realitzats per un grup d'alumnes joves.

Aquesta, la universitat de caràcter popular local que ja funciona des de fa quatre anys a la població, és l'organitzadora del III Certamen de Curtmetratge Social, que va ser presentat per primer cop al públic el 24 d'abril i que el 15 de maig va viure una segona part, amb la cerimònia d'entrega dels reconeixements 'Claqueta' al Casal Cívic de Sant Joan Despí, a Can Maluquer.

TDAH, RELIGIÓ I 'BULLYING'

Hi han participat quatre equips formats per quatre o cinc alumnes cadascun, que han presentat un total de quatre curtsmetratges cinematogràfics.

A *Pressió acadèmica*, el curt reconegut amb el primer premi, s'aborden les dificultats amb els estudis i la capacitat de superació que té una estudiant a la qual li diagnostiquen TDAH, trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat. La Nur, una de les autores, explica a *Línia Tres* que *La realitat sota la religió*, el segon curt, és una reflexió sobre

Alumnes i tutora d'un dels equips, amb els reconeixements. Foto: Línia Tres

els problemes que té a l'escola una noia de religió musulmana i "l'assetjament" que pateix pel fet de practicar una religió diferent de la de la majoria.

Jo no volia, el tercer, tracta sobre un grup de noies que volen fer coses arriscades i una d'elles no vol, "com ara provar dogues per primer cop", comenta l'Anna, una de les alumnes coautores de 4t d'ESO de l'institut Francesc Ferrer i Guàrdia. "Aleshores, aquesta és pressionada per la resta i cal tenir molta personalitat per no cedir a la voluntat de la majoria", afegeix l'Anna. El quart i darrer curtsmetratge és *La discriminació del futbol*, en el qual una jugadora nova d'un equip de futbol femení és objecte de burles perquè no sap jugar.

CINEMA I JOVENTUT

"Necessitem gent jove", implora Molina. Amb aquesta crida i amb la convocatòria del certamen cinematogràfic, que arriba

a la seva tercera edició, es vol implicar a la joventut en el projecte de la Universitat Popular. "El nostre objectiu principal és arribar a alumnes adolescents i, de fet, ja tenim un conveni amb l'esmentat IES Ferrer i Guàrdia de Sant Joan Despí", comenta Molina a *Línia Tres*. "Tot i això, és molt complicat arribar a treballar amb alumnes d'aquestes edats, perquè costa molt implicar a la joventut", lamenta el president de la UPSJD, que certifica que la majoria d'alumnes de la universitat popular són adults.

"SEMBRAR LLAVORS"

A banda del certamen cinematogràfic, la Universitat Popular organitza activitats setmanals, com el cicle 'Mirades al retrovisor', protagonitzat per persones amb una llarga experiència vital que aconsellen als joves. "Nosaltres proposem, sembrem llavors, i amb això ja guanyem", conclou, malgrat tot, Molina.

Llibres i esport: en marxa el club de lectura de la Masia

CULTURA ▶ Els futbolistes residents a la Masia, el centre de formació del FC Barcelona, participen en un club de lectura que des del mes de febrer s'organitza a la biblioteca Mercè Rodoreda, propera a la Ciutat Esportiva Joan Gamper.

La iniciativa està emmarcada en el Pla Nacional del Llibre i la Lectura de la Generalitat que, entre altres accions, impulsa clubs de lectura a les entitats esportives. En aquest cas, des de fa pocs mesos, els jugadors i les jugadores agafen llibres de la bi-

blioteca en préstec i, després de llegir-los de manera individual o en veu alta a sessions de reforç de la lectura que fan a la Masia, els posen en comú en sessions de grup.

El 22 d'abril va tenir lloc la presentació del club de lectura per part de la directora de la biblioteca, Mireia Roselló, que va estar acompanyada per l'alcaldeessa, Belén García, i per dos jugadors que han passat per la pedrera culer, Bojan Krkic i Jana Fernández, que van explicar la seva relació amb els llibres.

Jutgen la mare que va matar la seva filla de quatre anys

Imatge de l'acusada durant el judici. Foto: Pol Solà/ACN

JUSTÍCIA ▶ Un jurat popular ha començat a jutjar a l'Audiència de Barcelona la dona que el maig del 2021 va matar la seva filla de 4 anys, la Yaiza, a Sant Joan Despí. L'acusada s'enfronta a una possible pena de presó permanent revisable, tot i que la seva defensa en demana l'absolució o una pena molt rebaxada, ja que considera que va actuar molt alterada psicològicament.

La nena va morir a mans de la mare, Cristina R. E., per fer mal al pare, el Sergio. Aquest cas va generar debat públic perquè ini-

cialment no es va registrar legalment com a violència familiar.

Durant les sessions del judici, els investigadors han assegurat que no van trobar cap indici que fes pensar que l'acusada patís un trastorn mental, el principal argument de la defensa. Per la seva banda, la mare de l'acusada, que va declarar el primer dia del judici, va descriure la seva filla com a "manipuladora" i va dir que tenia "obsessió" perquè cap altra dona estigués amb la Yaiza, en referència a la nova vida de la seva exparella.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

El 5 de maig es va celebrar el taller 'Torreblanca, una història a través de l'aigua', que explora quina relació ha tingut l'aigua en la formació de la vegetació i en la modelació del paisatge del parc de Torreblanca.

El veïnat torna a denunciar les males olors de Ventós

» La plataforma d'afectats lamenta manca d'acció administrativa
» L'empresa diu que s'estan traslladant i que les olors "afecten poc"

MOLÈSTIES ▶ "Leaders in essence", es pot llegir a la façana de la seu de Ventós a la carretera Reial, completament coberta amb una tela amb una imatge de boscos que destil·len natura i aire pur.

A poca distància, una nau industrial "destil·la" unes olors "insuportables segons la direcció del vent i altres factors", comenta a Línia Tres Pol Bordes, veí de l'emblemàtic edifici de la Torre Walden. Bordes també és portaveu de la Plataforma d'Afectats per les Olors de Ventós, un grup veïnal organitzat per denunciar la fortor provinent de la fàbrica de l'esmentada empresa, fundada per Ernesto Ventós fa més de cent anys i que té com a finalitat principal la producció i distribució d'olis essencials i fragàncies aromàtiques.

Malgrat que la direcció de l'empresa assegura que Ventós ha iniciat un procés de trasllat a

Pol Bordes, veí de la plataforma que denuncia les olors. Foto: Línia Tres

Polinyà de l'activitat, "que ara es troba al 50%", i que les olors "afecten poc", tal com indiquen a aquesta publicació, el fet és que segons el veïnat "les aromes" han augmentat els darrers tres anys.

Malgrat que l'Ajuntament va fer en el seu moment un estudi que ratificava les males olors -en el qual determinava que no comportaven un risc per a la salut-, Bordes lamenta que hi ha hagut "inacció administrativa" i

afegeix que no descarten emprendre accions legals.

De fet, amb unes altres accions legals, fa dos anys, va amenaçar l'empresa al veïnat per denunciar el fet a les xarxes socials. Tot i això, Bordes afirma que no estan disposats a suportar la pudor cinc anys més, "el temps en què venç el contracte de lloguer de la nau". Els veïns, de moment, han portat el tema al Síndic de Greuges

Es consolida l'aliança de joves i feminisme a Sant Just

FEMINISME ▶ La implicació de la joventut santjustenca en l'organització de les Jornades Feministes ha tornat a quedar palesa en la nova trobada de preparació al Casal de Joves de les IV Jornades Feministes, organitzades conjuntament amb l'Ajuntament i previstes per a la pròxima tardor.

Amb aquesta reunió oberta, que va tenir lloc el 7 de maig, s'ha tractat de fomentar la participació del conjunt de la ciutadania en la definició dels temes clau i en la proposta d'activitats i ta-

llers per a l'esdeveniment i, especialment, de reflectir els diversos perfils i preocupacions de les dones del municipi.

El programa de les terceres jornades, celebrades el passat mes de novembre, van incloure testimonis sobre el patiment de la violència de gènere en primera persona, taules rodones sobre la violència envers les dones en el món laboral i xerrades sobre violències masclistes, així com diversos tallers, sessions de cinema i espectacles de caràcter reivindicatiu.

El nou casal La Sala organitza els Jocs Florals populars

Ram de flors del primer premi dels Jocs Florals de La Sala. Foto: Línia Tres

CULTURA ▶ El nou casal popular La Sala, inaugurat el passat mes de desembre al nucli antic de Sant Just, ha organitzat els seus primers Jocs Florals, "alternatius als institucionals", comenten la Júlia i el Mateu, dos dels joves que formen part de l'assemblea del casal.

"Amb el referent de l'Ateneu La Sèquia de Manresa, hem volgut celebrar una diada cultural de Sant Jordi de caràcter més popular", asseguren, que ha comptat amb la participació d'una desena de textos en prosa i

poesia en llengua catalana, bona part escrits pel veïnat local.

El 21 d'abril va tenir lloc al mateix casal l'entrega de premis, consistent en un ram de flors per a l'autor de l'escrit que el jurat popular, format per membres de la revista *La Vall de Verç* i la llibreria Cal Llibreter, va considerar el millor.

A La Sala fan una valoració positiva de l'acte i volen celebrar una segona edició, a més d'altres activitats culturals, com la pròxima presentació del poemari d'una autora local.

Tram de la riera. Foto: Salvem La Vall

La riera torna a baixar plena d'aigua tres anys després

METEOROLOGIA ▶ Les intenses pluges caigudes el 30 d'abril van provocar una avinguda d'aigua a la riera de Sant Just, un fet insòlit en els darrers tres anys.

De fet, en un sol dia van caure a la població més de cent litres per metre quadrat, i en només quatre mesos ja s'han superat, amb 260 litres, els registres pluviomètrics de tot l'any anterior, quan només van caure 211 litres.

Les pluges dels mesos de març i abril han fet reviscolar els cursos d'aigua procedents de la serra de Collserola, com l'esmentada riera, així com les fonts del Ferro, del Bisbe o de la Beca, que estaven seques des del temporal Glòria, l'any 2020.

Tanmateix, les fortes precipitacions també van ocasionar inundacions a la plaça de la Pau i afectacions en infraestructures escolars i municipals.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació **21**

orgull.barcelona
digital i revista en paper

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniatres

bancdelsaliments.org

Cal Sabater diu adeu després de 30 anys de trajectòria a Sant Just. La botiga de reparació i productes de calçat abaixa la persiana per manca de relleu generacional. En un missatge a xarxes els propietaris han agraït la fidelitat de la seva clientela.

Obre el primer supermercat de Lidl a Sant Joan Despí

SANT JOAN ▶ La cadena alimentària d'origen alemany va inaugurar el 3 de maig el seu primer establiment a Sant Joan Despí, després d'una inversió de més de tres milions d'euros en la seva construcció i equipament. El nou supermercat consta d'una superfície de 1.200 metres quadrats i un aparcament per a 65 vehicles, i compta amb il·luminació LED, control via domòtica de les instal·lacions, climatització d'alta eficiència energètica i renovació d'aire i instal·lació d'accessoris per a aixetes per l'estalvi del consum d'aigua, entre altres mesures destinades a l'estalvi d'energia.

Amb aquest, la marca suma 81 punts de venda a la província de Barcelona, vuit d'ells oberts en els darrers cinc anys. Hi treballaran una trentena de persones, que s'afegeixen als més de 3.100 empleats en el conjunt de la província de Barcelona.

El nou supermercat té un horari comercial de 9 del matí a 9 del vespre, de dilluns a dis-

Exterior del nou supermercat, ubicat a l'avinguda Barcelona. Foto: Lidl

sabte, mentre que entre el juny i el setembre el tancament es retarda mitja hora, fins a dos quarts de 10 de la nit.

Des de l'obertura a Lleida de la seva primera botiga, l'any 1994, la companyia ha portat a terme una expansió que l'ha portat a tenir 120 supermercats arreu del territori català.

Des de l'empresa alemanya reivindiquen que generen un gran impacte en el Producte Interior Brut (PIB) català, amb prop de 1.270 milions d'euros anuals, el 0,55% del total, així com 26.000 llocs de feina entre directes, indirectes i induïts, segons dades de l'auditora i consultoria PwC.

Esplugues rep el bon temps amb el Tapes de Primavera

ESPLUGUES ▶ Entre els dies 3 i 5 de maig, Esplugues va celebrar una nova edició del Tapes de Primavera, la ruta gastronòmica que serveix per reivindicar la cuina local. En aquest sentit, en l'edició van participar una trentena d'establiments de restauració del municipi, que van oferir una àmplia varietat de propostes culinàries, des de bombes fins a cebiche, botifarra esparracada o galtes, així com les típiques patates braves -que enamoren tot hom-, entre moltes altres que

van poder gaudir els espluguins per un mòdic preu de quatre euros la tapa, en el qual anava inclosa una beguda per acompanyar el mos.

PROJECTE COL-LABORATIU

L'activitat va ser organitzada per l'Ajuntament d'Esplugues, amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona. Els bars i restaurants participants en l'esdeveniment, al seu torn, estaven distribuïts per gairebé tots els barris de la ciutat.

Les Tapes de Primavera reivindica la cuina local. Foto: Aj. d'Esplugues

EMERGENCIA CLIMÁTICA

Vicente Ferrer

La **desertificación** y las **inundaciones** amenazan la supervivencia del **planeta**

DONA AHORA

Es hora de hacer frente a la **#EMERGENCIA CLIMA**

Más info en: www.fundacionvicenteferrer.org

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Cicatrius d'aprenentatge

» Laura Soria, ex del Segle XXI, ha superat 4 operacions al genoll i juga al CEEB Tordera Uni Girona
 » «Les lesions no només han estat una bomba nuclear psicològica, m'han fet millor persona», confessa

Toni Delgado
ESPLUGUES

“Tinc tantes cicatrius al genoll dret que hi podria fer un sudoku. I creu-me: tornaria a passar les quatre operacions, no m'en deixaria cap, perquè no només han estat una bomba nuclear psicològica, sinó també m'han regalat molts aprenentatges i m'han fet millor persona”, confessa, orgullosa, Laura Soria (Cerdanyola del Vallès, 2000), base del CEEB Tordera Uni Girona, amb passat al Segle XXI, CBF Cerdanyola, JE Terrassa, Barça CBS, CB Boet Maresme Mataró i UE Mataró.

La Laura d'abans de les lesions era una Laura “molt estúpida i esquerpa a la pista”. S'exigia molt i es posava massa pressió, no tenia pausa ni paciència i vivia accelerada, i potser per això perdia les formes en alguns moments.

Les lesions la van obligar a parar en sec. Amb temps per reflexionar i veure partits seus, va voler analitzar quina era la seva actitud competint. A poc a poc, als vídeos hi detectava detalls que no li agradaven gens. “L'altre dia, quan em van excloure amb dues últimes faltes personals en cinc segons i que no eren, l'antiga Laura s'hagués refugiat en el seu món i no hauria animat l'equip a la banqueta. He comprovat que empijar-se no suma i que fent coses positives ajudes el grup i t'ajudes tu mateixa. Així que ara, en qualsevol circumstància, només penso en el millor per a l'equip”, comenta Soria, que ha aparcat les males ca-

res a la pista i les ha canviat pel somriure contagiós que la defineix.

Abans depenia de l'aprovació social. Ara no jutja ni se sent jutjada, i necessita sinceritat i comunicació absoluta. “Em sentia sola, i no ho estava. El problema era que no entenia que les persones del meu cercle també tenguin les seves vides i que han de viure-les com vulguin, igual que faig jo amb la meua. El que sí que puc fer és acompanyar-les i donar-les suport quan ho necessitin”, enraona aquesta estudiant de grau superior de Documentació i Administració Sanitàries.

La cerdanyolencina té una gran capacitat per expressar les emocions i endreçar les idees, i ha fet un treball interior tan gran que li ha permès entendre millor els altres. Així que no sorprèn que es plantegi estudiar Psicologia.

“EM SENTO AFORTUNADA”

Soria es deté en la seva quarta operació (ruptura dels lligaments encreuats del genoll per una contusió). “Els dos primers mesos em va caure el món a sobre per com em vaig lesionar i el moment. Ara em sento afortunada d'haver-me trencat perquè el parèntesi m'ha regalat una altra perspectiva de la vida”, exposa.

L'acció va ser un dilluns gairebé al final de l'entrenament. En un 5x5 Soria va fer una entrada a cistella per l'esquerra i la cama dreta era la que estava totalment estirada en el moment del salt. “En Guillem, que ens ajudava als entrenaments per poder ser deu i tenir més continuïtat, va venir més fort del que tots dos ens esperàvem... Amb tanta mala sort

Laura Soria (CBF Cerdanyola), al Pavelló Almeda. Foto: Toni Delgado

que el seu genoll va impactar en el meu. Vaig continuar entrenant-me coixa. Fins dimecres em vaig convèncer a mi mateixa que la inflamació baixaria, quan, en realitat, cada minut que passava podia caminar menys que l'anterior”, descriu l'entrevistada.

En aquell moment era jugadora del CBF Cerdanyola i entén que les companyes no l'arribessin a comprendre en molts moments. “És normal. Sentia un gran rebuig cap al bàsquet i patia molt estant a la banqueta lesionada durant els partits. Però malgrat tot el que sentia dins, tenia la voluntat de ser-hi”, recorda.

Aquesta història d'aprenentatges comença l'agost de 2016, durant l'Europeu d'Udine (Itàlia). “Em vaig llençar a terra per

recuperar una pilota i el genoll va impactar al parquet. Em vaig fer molt de mal, però vaig continuar jugant. Quan, després del partit, vaig anar a saludar els pares, l'Àngel i l'Ovidi, ja no podia estirar el genoll”, recorda. Soria es va perdre dos partits, però va poder disputar “amb dolor” els quarts de final, la semifinal i la final, i va poder assaborir a la pista la medalla d'or amb un grup format per Raquel Carrera, Lola Pendande o Laura Piera.

El genoll li continuava fent mal quan va tornar al Segle XXI, a la Residència Blume, a Esplugues. Com que podia moure's bé i a les ressonàncies no sortia res estrany, s'entrenava i jugava fins que havia de parar un temps. El seu llinar del dolor havia aug-

mentat molt. “Laura, no pots continuar així. Hem de trobar una altra solució”, em van comentar els entrenadors. Així que vam anar a veure el Dr. Perramón, el professional que teníem assignat en aquell moment per a operacions. El Dr. Perramón va decidir obrir el genoll, va descobrir-hi una lesió de plica sinovial i menisc, i em van operar [el maig de 2017]”, comparteix.

AL BARÇA CBS

Ja com a jugadora del Barça CBS va haver de passar dos cops per una sala quirúrgica. En el seu primer curs com a blaugrana (2018-2019) la cerdanyolencina es va trencar els lligaments encreuats i el menisc en la penúltima jornada del grup A de la Lliga Femenina 2, contra el CB Maristas, a A Coruña.

La visita al Lima Horta Bàsquet, 10 mesos i 16 dies després, semblava ser el final del túnel. Al Pavelló Virolai tant Soria com Regina Aguilar, que s'havia lesionat allà, no jugarien, però sí que farien la seva primera roda d'escalfament. L'entrevistada, però, no la va poder acabar perquè es va trencar el menisc en una entrada a cistella.

“Segur que hi haurà molta gent que no entendre per què continuo jugant a bàsquet. Només puc dir que més que enamorada, estic boja per un esport que m'ha regalat moltes persones i grans aprenentatges, i que m'ha fet qui soc. I, Toni, de veritat, no pots arribar a imaginar-te com soc de feliç ara. No s'ho pot arribar a imaginar ningú!”, tanca, emocionada, Soria.

**Amb amor
i responsabilitat**

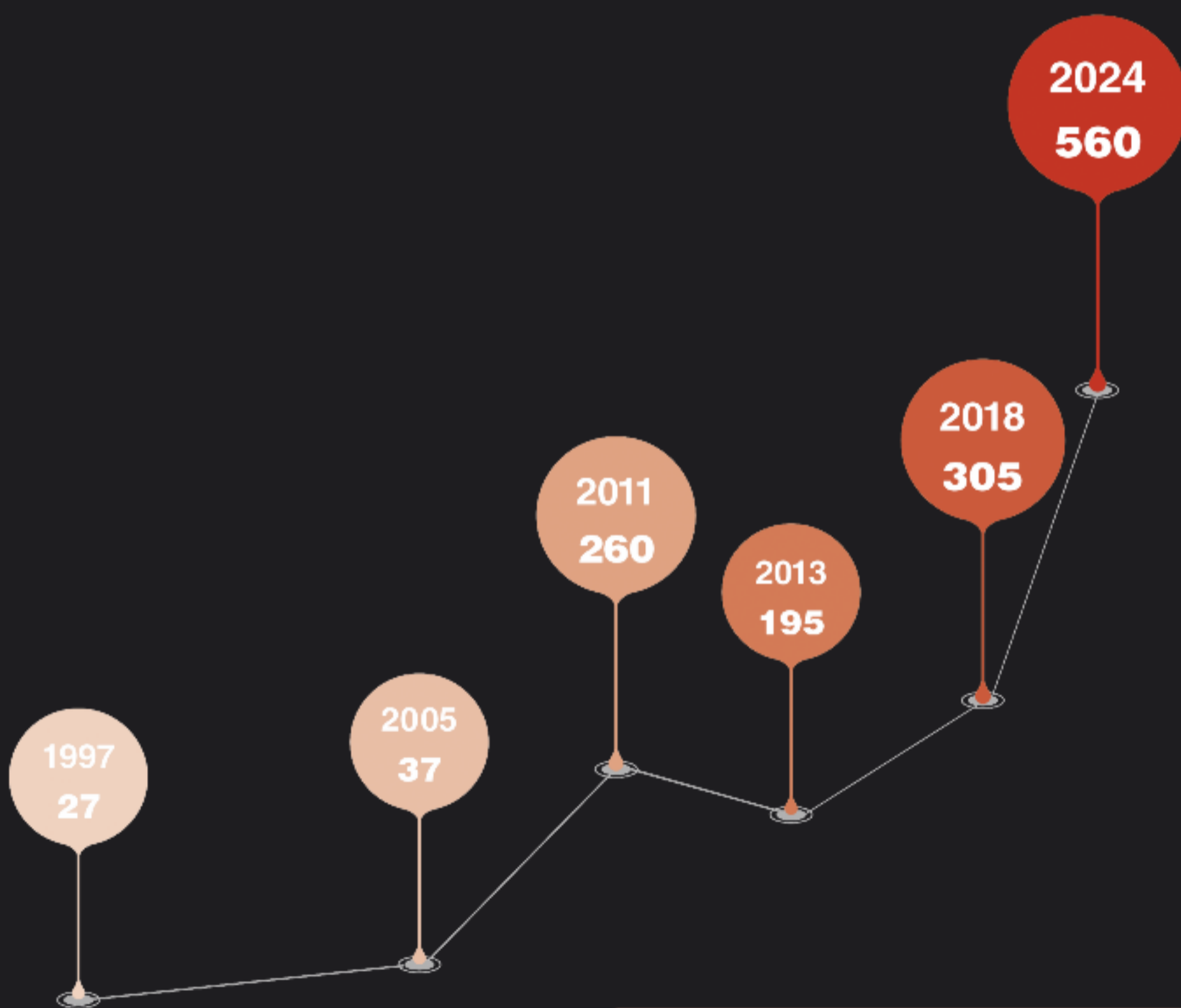

... ADOPTA
als que han estat abandonats

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

No t'ho perdís

Foto: The Champions Burger

The Champions Burger

Les millors hamburgueseries d'Europa competeixen entre el 15 i el 26 de maig al The Champions Burger, que se celebra a la Fira de Barcelona. Al recinte, d'accés gratuït, hi ha instal·lats fins a 25 restaurants en les seves respectives *foodtrucks*, on el públic podrà provar totes les hamburgueses i triar la seva preferida. És la segona vegada que la capital catalana acull aquest certamen, que espera acollir més de 220.000 visitants. Es tracta d'un gran esdeveniment gastronòmic que porta gent d'arreu, tenint en compte el fenomen en el qual s'ha convertit aquest plat de la cuina americana.

Famosos

El cantant Joe Jonas (Arizona, els Estats Units, 1989) ha despertat passions aquests últims dies durant la seva visita a Barcelona. Se l'ha vist passejant per Gràcia, visitant la Sagrada Família, banyant-se a la Barceloneta i, en general, gaudint de la cultura catalana i de la ciutat. Es tracta d'un viatge turístic que el germà mitjà dels Jonas Brothers ha fet aprofitant que l'últim cap de setmana de maig actuen al Palau Sant Jordi. L'artista és conegut no només per formar part d'aquesta banda, sinó per haver participat en diverses pel·lícules, entre les quals destaca *Camp Rock*, de la qual va ser protagonista. Joe Jonas, juntament amb els seus germans, són uns ídols de masses, especialment entre els adolescents. Tenen set àlbums, han fet una desena de gires arreu del món i acumulen diversos guardons musicals que reconeixen la seva trajectòria i èxit internacional.

La fitxa

QUI ÉS?

J O E J O N A S

ÉS FAMÓS PER...

Ser el cantant dels Jonas Brothers

El grup aixeca passions, sobretot entre els adolescents

QUÈ HA FET?

Ha visitat Barcelona abans del seu concert

Se l'ha vist a diversos espais emblemàtics de la ciutat

A LES XARXES...

L'artista mou masses

Molts fans s'han mobilitzat per aconseguir una foto amb ell

Llibres

Una llum tímida
Àfrica Alonso

La novel·la narra la història d'amor silenciada entre dues mestres d'escola, la Isabel i la Carmen, durant el franquisme. Es tracta d'una història real que ja va inspirar l'obra teatral musical *Una llum tímida*, escrita també per Àfrica Alonso, i que va guanyar diversos guardons. Ara arriba en forma de llibre, també escrit en castellà.

Teatre

El favor
Susanna Garachana

L'obra explica la història d'en Cesc, que vol ser pare. Fa anys que ell i la seva dona ho estan intentant i no se'n surten, així que organitza un sopar per demanar un petit favor als seus millors amics que provocarà discussions i els portarà a qüestionar-se què és la paternitat, la família, la confiança i, sobretot, la seva amistat. Es pot veure al Teatre Goya.

Música

Ben amunt
Eduard Costa

Després de deixar Els Amics de les Arts, Eduard Costa va iniciar el seu camí en solitari el 2022. *Ben amunt* és el seu tercer disc d'estil pop-rock i inclou un recull de set cançons. Totes elles parlen de l'amor, tractat des de diferents punts de vista, des de la primera trobada íntima fins al romanç entre dues persones grans o l'amor propi.

Pelis i sèries

Un sol radiant
Mònica Cambra i Ariadna Fortuny

El film narra la història de la Mila, una nena d'onze anys que s'enfronta als darrers dies de vida abans de la fi del món. Mentre lluita per comprendre la complexitat de la mort, també intenta mantenir unida la seva família celebrant una festa que té lloc l'últim dia de vida a la terra. Es tracta d'una pel·lícula catalana aclamada per la crítica.

ESTILS DE VIDA

L'esport millora la salut respiratòria

Foto: Freepik

i PNEUMATOLOGIA

L'activitat física i la massa corporal són clau per al desenvolupament de la funció pulmonar dels infants, però també tenen implicacions crucials per a la salut respiratòria a llarg termini. Per tant, fer esport regularment és una inversió en salut respiratòria per a la resta de la vida. Aquesta és la conclusió d'un estudi liderat per investigadors de l'Institut de Salut Global de Barcelona i publicat a la revista científica *Thorax*.

L'estudi va fer un seguiment a 1.151 infants i adolescents d'entre 4 i 18 anys mitjançant els resultats de proves d'espirometria, una tècnica que avalua la funció respiratòria a través de l'aire exhalat. Els resultats mostren que el creixement accelerat de la funció pulmonar s'associa a nivells més alts d'activitat física en la primera infància, és a dir, entre els quatre i els set anys, i a un índex més gran de massa corporal a l'edat de quatre anys.

Per als investigadors, això és un argument de pes perquè les polítiques públiques incideixin en la necessitat de promoure una dieta saludable i nivells elevats d'activitat física en els infants, especialment en els que pateixen alguna limitació atribuïda a les condicions ambientals o a una al·lèrgia.

Les claus .....

RESPIRACIÓ

L'activitat física regular contribueix a una millora de la funció respiratòria

INFANTS

Els infants que practiquen esport sovint tindran una millor salut respiratòria

LIMITACIONS

Els menors que pateixen al·lèrgies poden millorar gràcies a l'activitat física

POLÍTIQUES

Les polítiques de salut pública han d'incloure la promoció de l'esport infantil

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es   **BIZUM** al 33512

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€***   **900 104 971**

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- 5€ Manta (300x200)
- 33€ Set d'una llitera personal
- 20€ Tenda de protecció 4x4 i mànec

* Depèn de l'operador (Mòbil i Fix). Els preus són orientatius i poden variar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden variar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden variar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden variar sense previ avís.

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.

Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.

Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els recoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es